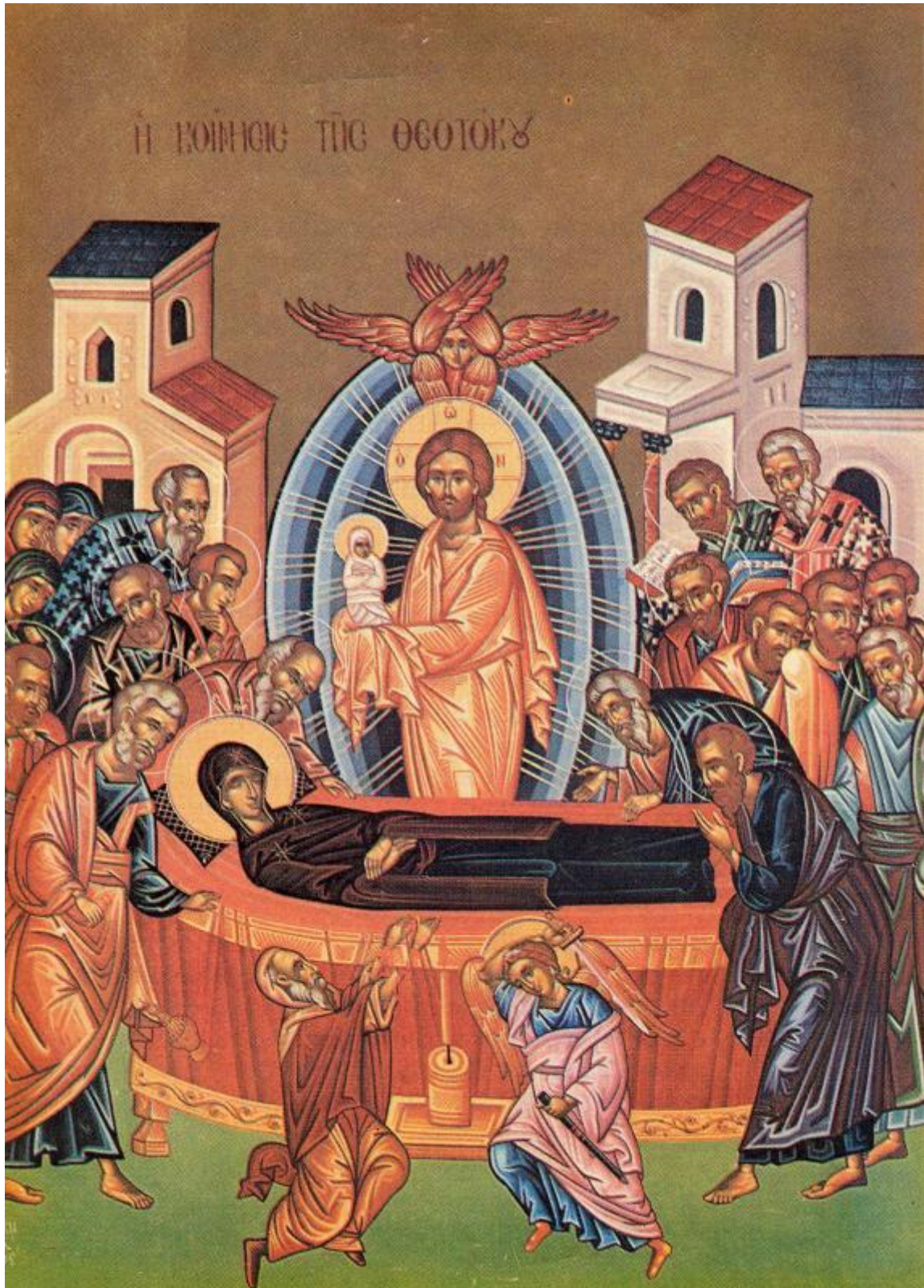

14 Αυγούστου 2012

Λόγος στην Κοίμηση της Θεοτόκου (Αγίου Θεοδώρου του Στουδίτη)

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Συναξαριακές Μορφές

Τώρα λοιπόν, ενώ έκλεισε τους αισθητούς οφθαλμούς η Θεοτόκος, υψώνει για χάρη μας τους νοητούς, σαν λαμπρούς και μεγάλους φωστήρες που ποτέ ως τώρα δεν βασίλεψαν, για να αγρυπνούν και να εξιλεώνουν τον Θεό υπέρ της σωτηρίας του κόσμου. Τώρα, ενώ στα θεοκίνητα χείλη της σίγησε ο έναρθρος λόγος, αείλαλο ανοίγει το πρεσβευτικό της στόμα υπέρ όλου του γένους. Τώρα, ενώ

συνέστειλε τις σωματικές και θεοφόρες της παλάμες, τις υψώνει άφθαρτες προς το Δεσπότη υπέρ ολόκληρης της οικουμένης. Τώρα, ενώ μας απέκρυψε τα ηλιοειδή και φυσικά χαρακτηριστικά της, ακτινοβολεί διά μέσου της σκιαγραφίας της εικόνας της και την παρέχει στο λαό προς ασπασμό ευεργετικό και σχετική προσκύνηση, είτε το θέλουν οι αιρετικοί είτε όχι. Ενώ λοιπόν πέταξε επάνω η πάναγνη περιστερά, δεν παύει να φυλάττει τα κάτω. Ενώ εξήλθε του σώματος, με το πνεύμα της είναι μαζί μας. Ενώ οδηγήθηκε στους ουραμούς, εξοστρακίζει από ανάμεσα μας τους δαίμονες μεσιτεύοντας προς τον Κύριο. [\(περισσότερα...\)](#)